

[Indenrigsministeren.]

Muligheden for at finde de forulykkede eller finde Spor af dem paa Isen var udelukket. Vi havde i Forvejen giver Oplysninger om, hvilke Midler til Deltagelse i denne Efter-søgning vi havde til vor Disposition, og at Vejrforholdene formede sig saaledes, at Muligheden for et gunstigt Resultat ikke var saa overordentligt stort, var jo ikke vor Skyld. Det ærede Medlem bør erindre sig det gamle latinske Ord: Ultra posse nemo obligatur, man kan ikke gøre mere, end man kan, og vi gjorde i den Forbindelse, hvad vi kunde, og jeg har da heller ikke fra anden Side end det ærede Medlem Hr. Pürschel hørt Bepjædelser i den Anledning.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen talte om en Indfødsretssag og besværede sig over Indenrigsministeriets Stilling til denne. Sagen angik en Polak, som har været bosat her i Landet i 19 Aar, og som havde faaet Afslag paa sit Andragende om Indfødsrets Erhvervelse, medens hans Hustru, som er dansk af Fødsel, forstod jeg, har faaet Indfødsret, og dette, sagde det ærede Medlem, er sket, til Trods for at den vedkommende havde gode Attester og Erklæringer fra Sogneraad, Sognepræst og Lærer, og derfor havde det vakt det ærede Medlems store Forundring, ligesom ogsaa den vedkommende Ansøger selv var forundret. Nu har det ærede Medlem Hr. Simonsen ikke oplyst, hvem Manden er. Det er imidlertid Ministeriet bekendt, hvem det er, det ærede Medlem sigtede til. En Under-søgelse, som vi i den Anledning har foretaget over afslaaede Ansøgninger, viste ret tydeligt, hvem den Person maa være, som det ærede Medlem har omtalt. Den vedkommende er født i 1885 i Rusland, kom hertil i 1909 og har altsaa været her i 19 Aar. Hans Hustru er dansk og opholder sig stadig sammen med Manden i det Sogn, hvori hun 1894 fødtes, og hun har under 2. Oktober 1926 opnaaet Indfødsret i Henhold til § 8 i Lov om Indfødsret Nr. 123 af 18. April 1925. Den paagældende Mand har faaet Fattighjælp i 1911 og 1914 til et samlet Beløb af 265 Kr. og atter i 1917 og 1921 til et samlet Beløb af 254 Kr., altsaa i alt 519 Kr., der imidlertid senere er ham efter-givet. En væsentlig Del af den Hjælp, der saaledes er ydet ham, er givet ham paa Grund af Sygdom, og han har desuden faaet Hjælpe-

kassehjælp i 1926 og 1927 med i alt 65 Kr., og som Følge af den ydede Fattighjælp har Andrageren nu faaet Afslag paa sit Andragende om Indfødsret. Nu har det ærede Medlem fremdraget det som urimeligt, at Hustruen faar Indfødsret, medens denne nægtes Manden, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det har netop været Meningens med Bestemmelsen i § 8 i den nye Indfødsretslov, at man vil give den danskfødte Kvinde en Særstilling i Tilfælde af et Ægteskab med en Udlænding, saa længe hun forbliver her i Landet. Ved Ægteskabet med Udlændingen mister hun sin danske Indfødsret, men jeg finder det rimeligt, at hun, saa længe hun opholder sig her i Landet, har let ved at generhverve den paa Grundlag af Ansøgning. Men at gaa videre derfra og til af den Grund ogsaa at give hendes Ægtefælle dansk Indfødsret vil dog formentlig være ganske urimeligt. Hvad nu dernæst den ydede Fattighjælp angaar, saa er det en fast Praksis, som altid har været fulgt, og som er billiget af den høje Rigsdag, at der efter Ydelse af Fattighjælp skal hengaa 20 Aar, for saa vidt angaar almindelig Fattighjælp, og 15 Aar, hvis det drejer sig om Sygehjælp uden Fattighjælps Virkning, inden den vedkommende kan opnaa Indfødsret. Kun hvis det drejer sig om rent forbigaaende Støtte, en ren Bagatelhjælp, gør man Undtagelser, og i det her foreliggende Tilfælde har man ikke ment det muligt at gøre en aaadan Undtagelse, fordi der kun er hengaaet 7 Aar, siden Fattighjælp ydedes den vedkommende. Det ærede Medlem Hr. Simonsen undrede sig over, at man nægtede den vedkommende Indfødsret; thi, sagde det ærede Medlem, hvis den paagældende skulde falde det offentlige til Byrde, vilde han dog ikke blive hjemsendt. Det er rigtigt, men det kan dog formentlig ikke have Indflydelse paa Ministeriets Stilling til dette eller lignende Tilfælde. Thi at saadan Hjemsendelse ikke finder Sted, skyldes rent humane Hensyn. Man vilde formentlig ikke i en saadan Situation forrykke en Families hele økonomiske Stilling ved Hjemsendelse af Familieforsørgeren. Men det kan ikke begrunde, at man yder den paagældende den Begunstigelse, at man giver ham dansk Indfødsret. For at en Person skal kunne optages som dansk Stats-